

Inflační cíl ČNB od ledna 2006

11.3.2004

Stávající cíl České národní banky (ČNB) je definován do prosince roku 2005. V souladu se svou *Dlouhodobou měnovou strategií* nyní ČNB stanovuje inflační cíl pro období od ledna 2006. V dostatečném časovém předstihu je tak vytvořen rámec pro měnověpolitické rozhodování s dopadem na cenový vývoj od počátku roku 2006 a jsou ukotvena dlouhodobá inflační očekávání.

ČNB vyhláší inflační cíl platný od ledna roku 2006 jako meziroční přírůstek indexu spotřebitelských cen (CPI) ve výši 3 %. ČNB bude zároveň usilovat o to, aby se skutečná hodnota inflace nelišila od cíle o více než jeden procentní bod na obě strany. Inflační cíl bude platit průběžně až do přistoupení ČR k eurozóně, kdy realizace měnové politiky směřující k udržování cenové stability přejde na Evropskou centrální banku (ECB).

Stanovení tohoto cíle vychází z obecných zásad měnověpolitické strategie ČNB, které byly definovány *Dlouhodobou měnovou strategií ČNB* z dubna 1999 a aktualizovány nebo doplňovány pozdějšími dokumenty k vyhlášení inflačních cílů pro roky 2001 a 2002-2005 a *Strategií přistoupení České republiky k eurozóně*. Vyhlášený inflační cíl nezakládá akceleraci cílované inflace a svou výší plynule navazuje na konec předchozího pozvolna klesajícího cílového pásma. Vzhledem k dosaženému nízkoinflačnímu prostředí je cíl stanoven v horizontální podobě.

Stanovený inflační cíl je zároveň dobrým východiskem pro budoucí plnění konvergenčních kritérií, koresponduje s dlouhodobými inflačními očekávaními finančních trhů a splňuje i omezení plynoucí ze statistického nadhodnocení při měření inflace. Cíl rovněž zohledňuje nulovou mez nominálních úrokových sazeb a potenciální nepružnosti mezd směrem dolů.

Inflační cíl je stanoven mírně nad úrovní cenové stability, kterou ECB deklarovala pro eurozónu jako meziroční změnu harmonizovaného indexu spotřebitelských cen (HICP) nacházející se těsně pod 2 %. Takto vzniklý nevelký inflační diferenciál je odrazem dlouhodobé reálné konvergence české ekonomiky k průměru eurozóny, která bude pokračovat i jistou dobu po přistoupení ČR k eurozóně.

ČNB i nadále chápe své inflační cíle jako střednědobé cíle, od nichž se skutečná inflace může přechodně odchýlit. Taková odchylka přichází v úvahu zejména v případech, kdy na ekonomiku dopadne tzv. exogenní šok. Pokud takový šok odchýlí očekávanou inflaci od cíle, ČNB na jeho primární dopady nereaguje. Využije výjimky ze svého závazku plnit inflační cíl a akceptuje takto způsobené odchýlení prognózy inflace od cíle. Šoků, které vytvářejí prostor pro uplatnění takovéto výjimky, může být celá řada. Patří mezi ně například výrazné výkyvy světových cen energetických surovin či výrazné výkyvy ve vývoji cen zemědělských výrobců. Specifickým typem exogenních šoků jsou administrativní opatření se silnými cenovými dopady, především výrazné změny výše nebo struktury sazeb nepřímých daní a výrazné změny v segmentu regulovaných cen.